

חוק הבטיחות במקומות ציבוריים, תשכ"ג-1962*

תגרות

1. בחוק זה –

“אסיפה” – התקהלות מאורגנת של בני אדם, בין שהגישה אליה בתמורה ובין ללא תמורה. הכל בסייגים כמפורט להלן:

- (1) התקהלות של מוזמנים שאין לכלל הציבור גישה אליה – איננה אסיפה;
- (2) התקהלות במהלך עסקו של המארגן, כשתנאי הבטיחות לניהול העסק במקום ההתקהלות נקבעו ברשיון או בהיתר לפי כל חיקוק – איננה אסיפה;
- (3) על אף האמור בפסקה (2) – גם עינוג ציבורי – כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935¹ – הוא אסיפה.

“עצרת עם” – אחד מאלה:

- (1) אסיפה שמספר המשתתפים בה 500 או יותר, למעט –
 - (א) עינוג ציבורי;
 - (ב) אסיפה שלעריכתה ניתן רשיון או היתר לפי חיקוק אחר;
 - (ג) אסיפה המתקיימת במקום אסיפות קבוע;
- (2) אירוע ספורטיבי שמספר הצופים בו הוא 7000 או יותר. “מקום אסיפות קבוע” – מקום המשמש דרך קבע לאסיפות.

תקנות בטיחות

2. (א) הפנים, בהתייעצות עם שר המשטרה, רשאי לקבוע לאסיפות במקומות אסיפות קבועים או במקומות אחרים, בתקנות, הוראות בענינים אלה:

- (1) עזרה ראשונה;
 - (2) כיבוי ומניעת דליקות;
 - (3) סדרני בטיחות שיתמנו על ידי האחראי לבטיחות באסיפה ושיעמדו לרשותו, וסימני ההיכר של סדרנים אלה;
 - (4) המספר המקסימלי של הרשאים להיכנס למקום האסיפה בשים לב לשטחו והצגת מודעה בדבר המספר המקסימלי וכן מודעות אחרות הנוגעות לבטיחות הקהל;
 - (5) סידורים כיוצא באלה לשם הגנת המשתתפים באסיפה והנמצאים בשכנותה.
- (ב) התקנות לאסיפות שלא במקומות אסיפות קבועים יכול שיחולו לגבי שטח המדינה כולה או כל חלק ממנה, לגבי כל האסיפות או סוגים מיוחדים שלהן.
- (ג) תקנות בדבר סדרני בטיחות יותקנו לאחר התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת.

תנאי מכללא
ברשימות

3. רשיון על-פי פקודת בנין ערים, 1936², פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)³, פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, וכל רשיון אחר הנדרש על-פי חיקוק לגבי השימוש במקום אסיפות קבוע, יראו אותם כאילו הותנו גם בקיום הוראותיהן של התקנות לפי חוק זה.

4. ניתן רשיון לפי כל חיקוק לגבי השימוש במקום אסיפות קבוע, יהיה בעל הרשיון אחראי לבטיחות לענין חוק זה; באין רשיון, יהיה המחזיק בפועל במקום אחראי לבטיחות כאמור.

אחראי לבטיחות
במקום אסיפות
קבוע

* נתקבל בכנסת ביום כ' בכסלו תשכ"ג (17 בדצמבר 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 490, תשכ"ב, עמ' 66.

¹ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

³ חוקי א"י, כרך ב' פרק קמ"ג, עמ' 1427.

5. לא יאוחר מ־5 ימים לפני עריכת עצרת עם ימסור מארגן עצרת העם למי ששר הפנים ימנה אותו לכך, הודעה בכתב על מקומה, מועדה וכן על תכניה אם יש בה חשיבות לענין בטיחות המשתתפים בעצרת והנמצאים בשכנותה (להלן – הודעה מוקדמת).
6. ההודעה המוקדמת תפרט את שמו ומענו של האחראי לביטוחות בעצרת העם ותכלול בגוף ההודעה ובכתב את הסכמתו לקבל על עצמו את האחריות לביצוע חוק זה והתקנות על-פיו; האחראי לביטוחות בעצרת עם יהיה תושב ישראל ובגיר.
7. עריכת עצרת עם שלא ניתנה עליה הודעה מוקדמת לפי סעיף 5 טעונה היתר מראש ממי ששר הפנים ימנה אותו לכך.
8. נוכח קצין משטרה בדרגת פקד או מעלה במקום של אסיפה, בסמוך לפני התחלתה או במהלך האסיפה, ולא נתקיימו לגביה הוראות של תקנות לפי חוק זה, יתן הקצין לאחראי לביטוחות, ובהעדרו – למארגן האסיפה שבמקום, התראה לתקן את הליקויים תוך הזמן שיקבע; לא תוקנו הליקויים תוך אותו זמן או לא היה האחראי לביטוחות או המארגן במקום אותה שעה, רשאי הקצין כשהוא נוכח במקום האסיפה –
- (1) אם טרם התחילה – לצוות על אי-קיומה;
- (2) אחרי שהתחילה – לצוות על פיזור, אם היה לו חשש סביר שעקב אי-קיום התקנות קיימת סכנת גששות של ממש.
9. נוכח קצין משטרה בדרגת פקד או מעלה במקום שבו מתקיימת אסיפה ויש לו יסוד סביר להניח כי המספר המקסימלי של בני-אדם שמוותר להם להיות במקום לפי כל חיקוק כבר נמצאים בו, רשאי הוא לצוות על הפסקת הכניסה לאותו מקום.
10. לשם ביצוע הצווים לפי סעיף 8 או 9 רשאי הקצין להורות לאחראי לביטוחות ולכל שוטר לאחוז באמצעים הדרושים כדי למנוע את קיום האסיפה או כדי לפזרה, או כדי למנוע כניסת אנשים נוספים, הכל לפי הענין, ואם תהא התנגדות לאמצעים אלה, רשאי השוטר להשתמש בכוח באופן סביר כדי להתגבר על התנגדות זו, מבלי להיות אחראי אחריות פלילית או אזרחית על פעולה זו.
11. שוטר במדים רשאי להיכנס בכל עת סבירה למקום שיש לו יסוד סביר להניח שמתקיימת או עומדת להתקיים בו אסיפה כדי להיווכח אם קיימו בו התקנות לפי חוק זה.
12. לא קיימו באסיפה תקנות לפי חוק זה, יהיה האחראי לביטוחות, כאמור בסעיפים 4 או 6, הכל לפי הענין, ובאין אחראי, מארגן האסיפה, אשם בעוון, ודינו – מאסר שנתיים או קנס 3000 ל"י, זולת אם הוכיח שנקט באמצעים סבירים לקיום התקנות לפי חוק זה.
13. מי שמפריע לאחראי לביטוחות או לסדרן בטיחות במילוי תפקידם לפי חוק זה או מי שאינו מקיים את הוראותיהם, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 1000 לירות.
14. כל אדם, זולת האחראי לביטוחות, המפר ביועין הוראות תקנות לפי חוק זה החלות עליו – דינו מאסר שלושה חדשים או קנס 500 לירות.
15. המארגן עצרת עם שלא ניתנה עליה הודעה מוקדמת לפי סעיף 5 או היתר לפי סעיף 7, דינו – קנס 500 לירות.

16. נעברה עבירה לפי סעיף 12 על-ידי אחראי לבטיחות שהוא חבר בני-אדם, יהא אשם בעבירה גם כל מי שבעת ביצוע העבירה היה מנהל או מזכיר של אותו חבר, זולת אם הוכיח אחד משני אלה:

אחריות המנהלים של חבר בני אדם

(1) העבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) הוא נקט באמצעים סבירים למניעת ביצוע העבירה.

17. הטוען שלהתקלות פלונית אין לכלל הציבור גישה אליה – עליו הראיה. חובת הראיה

18. סמכויות וחיוכים לפי חוק זה אינם גורעים מסמכויות וחיוכים לפי חיקוק אחר. שמירת סמכויות

19. בטלים – ביטולים

(1) החוק העותומני על האסיפות הפומביות מיום 20 בג'ימאד אל אואל, 1327

(27 במאי 1909);

(2) ההודעה מס' 56 מיום 3 בדצמבר 1920⁴ בדבר אסיפות פומביות.

20. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה. ביצוע

חיים משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁴ ע"ר מס' 34 מיום 1 בינואר 1921.